זרע קודש — חמשה עשר באב

אמרו ז"ל שט"ו באב יום שהותרו השבטים לבוא זב"ז הענין ע"ד שכתב האר"י ז"ל בענין נוסחאות התפילה שנוסח ספרד הוא השער הכולל י"ב שערים של התפילה שכל שער נגד שבט אחד ולכן מי שאינו יודע שבטו יתפלל בנוסח הנ"ל שהוא שער הכולל והנה עיקר שער הכולל הנ"ל הוא בארץ ישראל מיום זה שפסקו מתי מדבר והיו רוצים לבוא לא"י הותרו השבטים לבוא זב"ז כי כולם נתיחדו בשער הכולל:

וי"ל עוד ענין ט"ו באב כי משם מתחיל לילות אריכות כמ"ש חז"ל ודלא מוסיף יסיף כו' והנה בזה"ק כתיב שרצונו ית' הי' שיהי' הבדל בין החושך לאור רק ע"י החטאים נתערב החושך באור ואור בחושך והנה יש שעות בלילה שהם בחשכות גמור תמיד רק לעתיד יתהפכו לאור יום וז"ש והי' יום יוודע לה' שיתוודע שהכל יום כמ"ש תאיר כאור יום חשכת ליל' שאת רוח הטומא' יעביר מן הארץ שהוא החושך הגמור והנה השעות שבלילות אריכות שהם בחשכות צריך לקום ולעסוק בתורה להאירם כי באמת הם שעות של יום והם בבחי' קדושה רק שנפלו לחשכות וז"ש בזוה"ק דשעתא דאתוספי בלילי דיממא אינון וכשמאירים אותם הם במעלה גדולה יותר משעות היום כי נהורא דנפיק מגו חשוכא הוא במעלה יתירה יותר מאור מאיר לעולם ולכן הויה ששולטים בחדשי החורף מי"ב צרופי הוי' יש בהם יותר אותיות כסדר המורה על רחמים יותר מהקיץ על שאז הלילות ארוכים ע"ד הנ"ל ולכן אז פסקו מתי מדבר כי נתדבקו בחי' החיים בחי' ויבדל אלקים בין האור ובין החושך כן הכריזו שם הבדלו החיים מהמתים ואז שמתחיל להתוסף על שעות הלילה צריך להאיר אותם ולהבדילם מחושך ע"י עסק התורה ועושים הבדל בין האור והחושך וז"ש חז"ל לא הי' ימים טובים פי' הגם שמקודם בקיץ הי' ימים ארוכים והי' אור עכ"ז עיקר האור היא כנ"ל שבא מחושך ונעשה אור:

וי"ל עוד ענין ט"ו באב וט"ו בשבט ע"ד שאחז"ל שמ"ם יום קודם יצירת הוולד ב"ק יוצא בת פלוני לפלוני ולכן כותבים בתנאים המגיד מראשית אחרית וי"ל שהשורש לזה שמ"ם יום קודם יצירת העולם עלה לפניו ית"ש התענוג והשעשועים שיקבל מעם קרובו וידע שכל עניני אירוסין וקדושין ונשואים הם ג"כ בהקב"ה עם כנס"י וכשעלה לפניו התענוג זה הי' בחי' מ"נ לבריאה שבשביל תענוג זה ברא העולם ומחשבה זו מ"ם יום קודם היצירה הי' כענין תנאים שקודם אירוסין וקדושין וז"ש חז"ל תנאי התנה הקב"ה עם מעשי בראשית ענין תנאים הנ"ל ועיקר התענוג שיקבל ית"ש מעמו יהי' לעתיד שישמח ה' במעשיו ורמז בהמגיד מראשית אחרית שיהי' אחרית כראשית שראשית היא מדת כתר כן יהי' בתי' אחרית שגי' עה"כ כתר וכדת משה וישראל ר"ת גי' אדני עה"כ שיהי' אדנותו ית"ש ניכר בעולם כשיבוא משיח בן דוד גי' כדת והנה למ"ד בתשרי נברא העולם פי' האדם שנברא ביום ו' ליצירת העולם שהתחיל בכ"ה באלול ומ"ם יום קודם כ"ה באלול

התחלתן בט"ו באב ועד"ז ט"ו בשבט למ"ד בניסן נברא העולם והאריז"ל כתב שאלו ואלו דא"ח ובכ"א מהחדשים ניסן ותשרי הי' הולדה חדשה לעולם כ"א כפי בחינתו ולכן לא היה ימים טובים לישראל כט"ו באב וכן ט"ו בשבט ר"ה לאילן שאז ניתן השרף באילנות רומז שהחיות והקדושה הבא ממחשבה הקדומה מתחדש תמיד באותו זמן וז"ש ר"ה לאילן רומז לאילן הקדוש והנה ע"ד הנ"ל שבכ"א מהם ט"ו באב וט"ו בשבט נחשב הולדה וביניהם רק ו' חדשים י"ל שזה שאצל היולדות לשבעה יולדות למקוטעים הם חצי חודש אב וה' חדשים וחצי חודש שבט: